

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ*Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ἐπικαίρον δὲν θὰ ἦτο διὰ τὰ «Πάτρια» νὰ διηγήσασιν περὶ κομμάτων καὶ δὴ τὴν ἐπαύριον μάχης. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς περιωπῆς ἀφ' ἧς ταῦτα ἐξετάζουσι τὰ πράγματα ὀφείλομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν λόγους μεγάλους καὶ διδακτικούς, δι' ἄλλας χώρας λεχθέντας, ὅπως ἐπιστήσωμεν ἐπὶ τούτων τὴν προσοχὴν τῶν δυναμένων νὰ ὠφελῶσιν. Ὁ λόρδος Ρότσερι, ὁ γνωστὸς διαπρεπὴς ἄγγλος πολιτευτὴς, κρίνων τὴν Ἰαπωνικὴν πολιτείαν καὶ τοὺς πασιφανεῖς αὐτῆς καρπούς, ἔγραψε τὰ ἀκόλουθα, κατακρίνων τὸν ἐν τῇ πατρίδι του κομματισμὸν ὡς τὴν μεγίστην τῶν πληγῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας:

«Ἐχομεν ὅλας τὰς ἀκατεργάστους ὕλας, τινὰς μάλλιστα ἐκ τῶν ἀρίστων. Ἐχομεν θάρρος καὶ φρένας καὶ ρώμην, ἀλλὰ συμβαίνει βεβαίως μία ἀπέραντος ἀπώλεια δυνάμεως ἐν τῇ ἀναπτύξει αὐτῶν. Πολιτικῶς ἀρχίζομεν καὶ τελειώνομεν μὲ τὸ κόμμα. Ἀγωνιζόμεθα ὅλοι νὰ τοποθετήσωμεν ἑαυτοὺς ἢ τοὺς ἀρχηγούς μας εἰς τὰ ὑπουργικὰ ἀξιώματα ἢ νὰ ἐκδιώξωμεν ἄλλους ἀπὸ αὐτά. Δὲν κάμνομεν δὲ τοῦτο ἐξ ἐλλείψεως φιλοπατρίας· τοὺναντίον· ἡ ἕξις μᾶς ἔκαμε νὰ πιστεύωμεν ὅτι αὐτὸ καὶ μόνον εἶναι φιλοπατρία.

Παγκόσμιον φύλλον, ὅπερ ἂν ἐνίστε ὑπῆρξεν ἀδικον διὰ τὴν Ἑλλάδα, οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀφιλόστοργον διὰ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, οἱ Καίριοι τοῦ Λονδίνου ἐκ τῶν λόγων τούτων τοῦ Ρότσερι ἐξάγουσι μέγα ἀληθῶς μάθημα:

«Νὰ πρᾶδεχθῶμεν ὅτι οὐδὲν ἄλλο πλὴν τῆς φιλοπατρίας δύναται νὰ νικήσῃ τὸν κομματισμὸν. Ὁρεῖλομεν νὰ καταστήσωμεν τὴν φιλοπατρίαν ὑπέρτατον κανόνα, ἀλάθητον κριτήριον τοῦ κόμματος ἀντὶ νὰ εἶναι αὐτὴ, ὡς παραπολὺ συχνὰ συμβαίνει, τὸ παίγιον τοῦ κόμματος... Ἀλλὰ διὰ νὰ πράξωμεν τοῦτο δεόν νὰ προβῶμεν ἐν βῆμα τοῦλάχιστον ἐξω τοῦ σημερινοῦ φαύλου κύκλου τοῦ κομματισμοῦ. Ὅποῖον τὸ βῆμα τοῦτο δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ καθορίσωμεν, ἀλλ' ἔργον τῶν πολιτικῶν μας εἶναι νὰ τὸ ἀνακαλύψουν, ἂν πρόκειται ἢ Ἀγγλία νὰ διατηρήσῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς».

«Νὰ διατηρήσῃ» τὸ μεγαλεῖον τῆς: Διὰ τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ εἰπώμεν: νὰ ἀνακτήσῃ τὸ ἀπωλεσθέν. Ὅπόσον βαρύτερος ἄρα ὁ κλῆρος, ὅπόσον ἐπιτακτικώτερον τὸ καθήκον τοῦτο διὰ τοὺς ἡμετέρους ἀρχηγούς.

Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι ἄδολον ἐπίσης τρέφουσιν οὗτοι πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, οἱ δὲ ἀγῶνες αὐτῶν ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν σκοπιμωτέραν ἐπιδιώξιν τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς. Ἀλλὰ δύναται αὕτη νὰ ἐπιδιωχθῇ ἐφ' ὅσον αἶρει τὴν κεφαλὴν ἢ ἰδιωτέλεια, βροντοφωνοῦσι τὰ προσωπικὰ πάθη, συζητοῦνται τὰ πρόσωπα, οὐχὶ αἱ ιδέαι καὶ δὲν ἀνυψοῦται καὶ ἐξευγενίζεται ἐπὶ τοσοῦτον ἡ λέξις κομματισμός, ὥστε νὰ μὴ εὕρισκεται ἐν τοσαύτῃ ἀντιθέσει πρὸς τὴν λέξιν φιλοπατρία;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

(Ματθ. 1—25)

Κείμενον.

Βίβλος γενέσεως¹ Ἰησοῦ Χριστοῦ², Υἱοῦ Δαβὶδ³, υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζορὰ ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Εσρῶμ. Εσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ. Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασέν. Ναασέν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών, Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ρεχάβ. Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὡβὲδ ἐκ τῆς Ρούθ. Ὡβὲδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰσσί. Ἰσσί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου. Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀδιά. Ἀδιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀτά. Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσιφάτ. Ἰωσιφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν. Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωθάμ. Ἰωθάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχίζ. Ἀχίζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκιαν. Ἐζεκιὰς δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν. Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ. Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Αδιούδ. Αδιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ελιεκίμ. Ελιεκίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ. Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ. Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχεΐμ. Ἀχεΐμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ. Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ελεάζαρ. Ελεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Μαθάν. Μαθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας⁴ ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ οὖν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γεννήσις οὕτως ἦν· ἠμνηστευθεὶς γὰρ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοῖς⁵, εὗρεθῃ ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀγῆρ αὐτῆς δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι⁶ ἐδουλήθη λαβρεῖν αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδὼν Ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων. Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβῆσαι παρὰ λαβεῖν Μαρίαν· τὴν γυναικα σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἐστιν. Τεξεται δὲ υἱὸν καὶ καλεῖσθαι το ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρητὸν ἐν τῷ κυρίου διὰ τοῦ Προφῆτου, λέγοντος· Ἰδοὺ ἡ Περσένης ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τεξεται υἱόν, καὶ καλέσωσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς οὖν ὁ

Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐπ' ἵππῳ ὡς προσέταξεν αὐτῷ Ἀγγέλῳ Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Σημειώσεις.

1) Γενεαλογία. 2) Ἀπογόνου τοῦ Δαβὶδ. 3) Τὸν μνηστήρα. 4) Ἦτοι πρὶν ἢ συνοικήσωσιν ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ καὶ συνάψωσι συγγενεὶς σχέσεις. 5) Δηλαστὴν ἀπροσδόκητον καὶ αἰφνιδίον τῆς καταστάσεως. Μετὰ σκέψεως ἀπεφασίσατο νὰ διαλύσῃ ἀνεπιστήμως καὶ ἀνευ διαζυγίου τὸν μετ' αὐτῆς ἀρραβώνα. 7) Τὴν μνηστῆρ σου. 8) Ἰησοῦς μεταφράζεται σωτήρια τοῦ Θεοῦ, διότι αὐτὸς θ' ἀπαλλάξῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἁμαρτίας. 9) Συνήθως ἐκφράσις ἐν τῇ Γραφῇ σημαίνουσα τὸ οὐδέποτε. Ἰδ. 8. 7. Ψαλμ. 01. 1. Ματθαίου 28, 20.—

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ

Σειραὶ γενεῶν γιλιὰδων αἰῶνων παρατάσσονται σήμερον ἐν τῷ ἀγνωσθέντι Εὐαγγελίῳ. Ἰν' ἀποδειχθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὁ θεάνθρωπος Σωτὴρ ἦτο ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον εἰς τὸν ἁμαρτήσαντα πρωτόπλαστον ὑπετέθη ὁ Δημιουργὸς ὅτι θὰ δώσῃ ὅταν ὁ καιρὸς ἐπιστῇ Σωτῆρα, ὅτι ὁ θεάνθρωπος ἦτον ἐκεῖνος, ὃν ἐπαγγελίαι πολλάι, εἰς διαφόρου Πατέρας καὶ Πατριάρχας εἶχον προαναγγεῖλαι καὶ ἵνα γνωστῇ εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Κύριος ἦτο ὁ ἐκ γένους Δαβὶδ ἐπηγγελμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους Μессίας.

Οὕτω ἡ Γενεαλογία εἶναι πολλαχῶς χρήσιμος εἰς τὸν ἀνθρώπον. διότι χρησιμεύει αὐτῷ καὶ ὡς σύστασις πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, καὶ ὡς ἐνίσχυσις ἐκάστου ἀνθρώπου εἰς ἐπιτέλειαν τῶν καθήκοντων αὐτοῦ.

Οὕτως. Ἐὰν ρίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν θὰ ἴδωμεν ὅτι ἄνθρωποι, μονάδες ἀπλάτ, κατώρθωσαν νὰ συμπαρασύρουν ὅπισθεν αὐτῶν τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ὑποταγὴν γιλιὰδων ἀνθρώπων, δι' ὧν ἐπεβλήθησαν ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἀνυψώθησαν ὑπεράνω πολλῶν. Διατί; Ὅτι σεραὶ γενεῶν εἶχον ἐπιβληθῇ ἐπὶ σεράς ἐτῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ εἶχον φυτεύσῃ τὸ δένδρον τοῦ σεβασμοῦ τὸ ὁποῖον εἶχε βαρύνεται ριζοβολήσῃ ἐν τῇ ζωῇ τῆς κοινωνίας ἐν ᾗ εἶχον ἐπιδράσῃ. Καὶ ὅπως εἰς τὸ ἀγαθόν, δύναται νὰ ῥωτοστατήσῃ καὶ εἰς τὸ κακόν, πάντοτε ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς. Οἰκογένεια παλαιὰ ἐξαπλοῦσι τοῦ κλώνου αὐτῶν ἐπὶ ἐκτάσεως μεγάλης, καὶ ἐπὶ τῶν κλώνων αὐτῶν στήριζονται μικρὰ καὶ μεγάλα πτηνὰ, καὶ ἀπὸ τῶν κλώνων αὐτῶν τρέφονται γιλιὰδες ὄντων, καὶ παρὰ τὰς ρίζας αὐτῶν φύονται, παραφυάδες δυνάμει νὰ χρησιμεύουν εἰς πολλαπλασιασμὸν τοῦ εἶδους, καὶ εἰς διαίωσιν τοῦ μεγαλείου τῆς πρώτης ρίζης.

Καὶ ἡ Γενεαλογία αὐξάνει τὴν ἀγάπην τοῦ πολλοῦ κόσμου πρὸς τὸν γενεαλογούμενον, πρὸς ὃν πιθανῶς νὰ συνδέῃ τοῦτον μὲν εὐεργεσία τις πατρική. ἐκεῖνον δὲ ὑποχρεώσῃς ἄλλαι προσωπικαὶ ἢ οἰκογενειακαὶ πρὸς τὸν βλαστὸν ἐκεῖνον παλαιωτάτης οἰκογενείας.

Ἄλλ' ἡ Γενεαλογία συντελεῖ πρὸ παντὸς εἰς τὸ νὰ καθίστῃ τὸν ἀνθρώπον προσεκτικὸν ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ διακονίᾳ τῶν σχέσεων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἐπὶ γῆς βίον αὐτοῦ. Ὑποθέσαστε ἀνθρώπων εἰσερχόμενον εἰς τὴν κοινωνίαν ἐλευθέρων ἡδὴ καὶ ἀνεξάρτητον καὶ ἑτοιμον ἵνα ἀρξῇ τὸ ἔργον, εἰς ὃ ὁδηγοῦσιν αὐτὸν οἰκογενειακαὶ παραδόσεις, ἢ ἔργον, τοῦ ὁποῖου πρῶτος αὐτὸς γίνεται εἰσηγητής. Ἐὰν ὁ νέος οὗτος ἔχῃ ἐπιφανεῖς τοὺς προγόνους, καὶ ἔχῃ ἀνατρεφῇ συμφώνως πρὸς τὰς οἰκογενειακὰς παραδόσεις, πάντα τὰ διαθήματα αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν ὁ ὁποῖος τὸν ἐλκύει, θὰ κανονίζῃ ἢ σκέψῃ καὶ ὁ σε.

δαμνος τῶν προγονικῶν αὐτοῦ σκιῶν. Ὁ ἀποσέχῃ μὴ λυπήσῃ ἐκεῖνους, τοὺς ὁποῖους αἰσθάνεται ἀναθῆναι αὐτοῦ ἐφ' ὧν ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ θὰ προτιμήσῃ ν' ἀποθάνῃ μᾶλλον, περὶ νὰ πράξῃ πράξιν ἢ εἴπῃ λόγον δυνάμενον νὰ προσάψῃ ἔτι καὶ ἀπλὴν μωμὴν εἰς τὸ μέγα ὄνομα, τὸ ὁποῖον τόσοι πρὸ αὐτοῦ ἐντίμως ἐπ' ὧν μὲν ἔφερον, καὶ τὸ ὁποῖον ὀφείλει καὶ αὐτὸς ἐντίμως καὶ ἄσπιλον νὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους. Δι' αὐτὸ μελετᾷ διηνεκῶς τὴν Γενεαλογίαν αὐτοῦ, καὶ χωρὶς νὰ πορίζῃται κενοδοξίαν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπίμεμπτον, ἀντλεῖ ἐν τούτοις ἐκ τῆς μελέτης ἐκείνης διδάγματα ἅτινα καὶ μορφοῦσι τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ τέλειον, καὶ ἀναδεικνύουσιν αὐτὸν γόνον ἀξίον εὐκλεῶν προγόνων, καὶ παράγοντα ἀντάξιον μελλουσῶν γενεῶν. Ἐὰν ἡ πενία ἀντικατέστη τὰ πλούτη δὲν ταπεινώνει αὐτόν, ἀνερευνᾷ τὴν γενεαλογίαν αὐτοῦ, καὶ εὐρίσκει προγόνους τιμίους καὶ ἐνδόξους, ἔστω καὶ πένητας, καὶ πρὸς τούτους δεδωχμένους ἱκανῶς διὰ τὴν τιμιότητα αὐτῶν, συμμορφώνει αὐτόν, καὶ διαπλάσσει τὸν τύπον τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐὰν ἐκπεριλισμένος τις ἀναφυῇ βλαστὸς, καὶ ἐπιλήσμων τῆς παρελθούσης ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τιμιότητος καὶ δόξης ἐκτραπῇ εἰς βίον ἄπωτον καὶ αἰσχρὸν πάλιν ἡ γενεαλογία αὐτοῦ θὰ σώσῃ ἡμέραν τινὰ αὐτόν ὡς ἔσωσε τὸν ἄσωτον υἱὸν ἡ ἀνάμνησις τοῦ οἰκογενειακοῦ αὐτοῦ μεγαλείου. Ὁ δὲ ἔληθ' ἡμέρα καθ' ἣν ἄκων θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν διάνοιαν αὐτοῦ ν' ἀναδράμῃ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐνδοξία ἱστορία αὐτοῦ θὰ παρέλθῃ πρὸ τῶν ἐκπληκτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἢ λάμψῃ ἐκείνων θὰ θαμβώσῃ αὐτόν καὶ τὸ φῶς τῆς ἀρετῆς ἐκείνων θὰ ἐλκύσῃ αὐτόν, ὡς ἐλκύει τὸ ὕλκιν φῶς τὰς ἱπταμένους ψυχάς. Ὁ κατὰ πιθανῶς, ἀλλὰ θὰ καθ' ἐν τῷ φωτὶ ἐκείνῳ τῆς οἰκογενειακῆς εὐκλείας.

Γενναῖαι τις πτωχὸς καὶ ἀεικλής ἀλλ' ἐξ ἐντίμων πτωχῶν γονέων, καὶ ἀνατρέφεται ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, μανθάνει πῶς πρέπει νὰ τιμᾷ τοὺς πάντας ἀνθρώπους νὰ τιμᾷ καὶ οἱ πάντες αὐτόν μανθάνει ὅτι οἱ πρόγονοι αὐτοῦ ἀπέθανον πένητες ἀλλὰ τίμιοι ἔργαζόμενοι καὶ πορίζοντες τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τοῦ ἰδῶτος τοῦ προσώπου αὐτῶν, ἀλλ' ἀγαπητοί, ἀλλὰ σεβαστοὶ μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν. πλουσιωτέρων ὁ τῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ νέος ἐργάζεται καὶ ὁ νέος ἐκ τῆς ἐργασίας τρέφει τὴν συνείδησιν τῆς τιμῆς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ στενοχωρούμενος, καὶ κοπιῶν ἔχει πρὸ αὐτοῦ τὴν μὴ διαλάμπουσιν ἐν δόξῃ πιθανῶν γενεαλογίαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀποστραφέντος παραφυάγῃ ἀδύνατον ἡθικῶν, χαρακτήρων ἀρεταῶν, μεγαλείου ψυχῆς πραγματικοῦ. Καὶ γίνονται στήριγμα τὰ ἀληθῆ εἰς τὸν νεανίαν τούτων τῶν πεινῶν προγόνων τὰ κλέη, ἅπερ μανθάνει, τὴν γενεαλογίαν αὐτοῦ ἀνερευνῶν.

Ἡ γυνὴ τῆς γενεαλογίας ἐκάστου ἐξ ἡμῶν, ἐὰν μὲν ᾗ καλὴ καὶ ἐντίμος, συντελεῖ εἰς τὴν ἡθικὴν διάπλασιν χαρακτῆρων ἰσχυρῶν, καὶ εὐαρέστων, ἐὰν δὲ εἴναι λυπηρά, διότι πιθανῶς ν' ἀπαντῶσι κιθλητῆς χαρακτήρων, καὶ ἡθικότητος στειωσιν μεταξὺ τῶν ἐν τῇ γενεαλογίᾳ αὐτῶν μελετωμένων προγόνων, ὁ νέος εὐαίσθητος πρὸ κλητῆς οἰκογενειακῆς προσπάθει νὰ ἐκπλύνῃ καὶ ἀφανίσῃ διὰ βίου ἐντίμου καὶ ἐναρέτου, γινόμενος αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀφετηρία νέας οὕτως εἰπεῖν γενεᾶς, ὅφ' ἣν ἐντελῶς ῥίπτεται εἰς λήθην ἢ κακία τῶν παρελθόντων.

Οὕτω ἡ γενεαλογία εἰς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν ἀπαιτεῖν χρήσιμος εἰς τὴν τελειοποίησιν αὐτοῦ. Ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ διακατέχεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπὸ τύφου καὶ οἰήσεως τοιαύτης, ἥτις θὰ ᾗ δυνατὴ νὰ καταστρέψῃ ἐν ἡμῖν πᾶν σπέρμα ἀγαθὸν καὶ νὰ μεταβάλῃ ἡμᾶς οὐχὶ εἰς ὄργανα τοῦ ἀγαθοῦ ἀλλ' εἰς ὄργανα τοῦ πονηροῦ. Ὅσον βλέπωμεν ἐν τῇ γενεαλογίᾳ ἡμῶν ὑφούμενους ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει τοὺς προγόνους ἡμῶν

τοσοῦτον ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ ταπεινώμεθα ἐν αὐτοῖς διὰ νὰ δυνήθωμεν ταπεινούμενοι ν' ἀνυψώμεθα ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει ὑπεράνω ἐκείνων.

Εἰς τοῦτο παράδειγμα ζῶν πρόκειται ἐνώπιον ἡμῶν αὐτὸς οὗτος ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Θεὸς ἐκ φύσεως καὶ βασιλόπαις ἐξ ἐν ἀνθρωπώσεως, ἐγεννήθη ἐν σπηλαίῳ ἐν τῇ ἐσχάτῃ πενίᾳ. ἀνετράφη ἐν μέσῳ ἐξόχου ἀρετῆς, ἦν ἐντονωτέρων καθίστα τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ κηδεμόνος ἢ πενιχρότης, καὶ ἐσταυρώθη ἐν μέσῳ δύο ληπτῶν, ἵνα δείξῃ ὅτι οὐδεμίαν προσέλευσιν κακὴν φοβεῖται ἡ ἀρετὴ, καὶ ἀνυψώθη ὑπεράνω πάντων, πιστευθεὶς καὶ δοξασθεὶς, ὡς ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων. Τοῦτον λοιπὸν τὸν Κύριον ἡμῶν μιμηθῶμεν καὶ ἐν τούτῳ.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΣΟΥ

Μαῦρο πουλάκι κάθεται 'ς τῆς Κάσος τ' ἀκροβούνη βγάλει φωνίτσα θλιθερὴ καὶ μαῦρο μυρλόδι. Μάνα κλαμὸς καὶ βουγκιτὸς εἰς τὸ νησί τῆς Κάσος! Ἡ μάνα κλαίει τὸ παιδί καὶ τὸ παιδί τὴ μάνα, καὶ ὁ ἀδελφὸς τὴν ἀδελφὴ καὶ ὁ ἀδελφὸς τὴν καλὴν του. Γίνονται στίβους τὸ κορμιά, τὰ αἵματα ποτάμια. Πᾶς καὶ πανοῦγλα πλάκωσε. πᾶς καὶ σεισμός ἐγένη; Μήτε πανοῦγλα πλάκωσε, μήτε σεισμός ἐγένη, Χρυσὴν Πασὰς ἐπλάκωσεν ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρᾳ. Στὸ Φρὺ ἐπῆγε καὶ ἤραξε ἡ φοβερὴ ἀρμάδα, βγάλ' Ἀρσένιτες περιστοὺς βγάλει στραβαπαδάς, γὰρ νὰ πατήσουν τὸ Σταυρόν, γὰρ νὰ πατήσουν τ' Ἅγια, νὰ μαγαρίσουν Ἐκκλησίαν καὶ οὐλὰ τὰ Μοναστήρια. Στράζουν τοὺς γέροντας καὶ τῆς γράϊς καὶ οὐλὰ τὰ παλληκάρια, τῆς κοπελιῆς καὶ τὰ μαρὰ στὴ φλόγα τοὺς μπαρκάρουν, σκλάβους νὰ τοὺς πουλήσουν στὴς Μπαρμπάριας τὰ μέρη. Καὶ μὴ ἀπ' τῆς σκλάβας ἔλεγε μὲ θλιθερὴ φωνίτσα: — Χίλια καὶ ἄν κάμης, Χρυσὴν, χίλια καὶ ἄν μᾶς πουλήσης ἡμεῖς τοῦ Τούρκου τὸ σπαθὶ δὲν θὰ τὸ φοβηθοῦμε. γὰρ θὰ μᾶς κόψῃς ὅλους μας, γὰρ λευτεριά θὰ δοῦμε.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΑΙΣ

Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΣΟΥ

Ὁ περιδόντος Μεχμέτ Ἀλῆς τῆς Αἰγύπτου ἐπεσε μένεα κατὰ τῶν Κασίων, καὶ ἐγκαρδίως ἐπόθει τὴν ἄλυσιν τῆς νήσου καὶ τὴν σφαγὴν τῶν κατοίκων τῆς. Ἦτο ἄρα γε ἡ γειννίασις τῆς νήσου πρὸς τὴν Κρήτην. ἦν ἐσκόπει νὰ καταστήσῃ ὁρμητῆριον τῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος σχεδίων του, ἦτο ἡ γειννίασις αὐτῆς, ἥτις παρενέβαλλεν ἐμπόδια εἰς τοὺς σκοποὺς του ἢ καὶ ἄλλους λόγους εἶχε προσωπικῆς ἐχθρας ὁ σατράπης, κατὰ τῶν ἀρεμνίων θαλασσοπόρων, οἵτινες ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐπαναστάσεως, ὑφώσαντες τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, ἔπλεον ἀπὸ παρκαλίας εἰς παραλίαν φέροντες ἐπικουρίας εἰς τοὺς Χριστιανούς καὶ ὀλεθρὸν εἰς τοὺς Τούρκους;

Ναὶ καὶ ἄλλους.

Ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς, ἐξηπλωμένος ἐπὶ σωροῦ βαρυτίμων προσεφαλαίων ἐντὸς αἰθούσης, ἥς ἡ πολυτέλεια δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ περιγραφῇ, ἐπρίνετο ρεμβάζων. Παντοῦται σκέψεις ἐν τούτοις, ἀφοῦ ἀπασχολῆσαν τὸν νοῦν του, ἐξηφανίζοντο ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, ὅπως τὰ νέφη τοῦ εὐώδους καπνοῦ τοῦ τσιμπουκίου του.

Σκέψαι τις ὅμως—ἡ τρυφερότερα τῶν ἄλλων—δὲν ἐξηφανίζετο; διὸ καὶ κροτήσας τὰς παλάμας:

— Δὲν ἦλθε καμμία εἰδήσις διὰ τὸ πλοῖον; ἠρώτησεν.

— Ὅχι, ὑψηλότερα, ἀπεκρίθη κλίνων μέχρι τοῦ ἐδάφους ὁ σπεύσας κιατίτης του.

Ποῖον ἦτο τὸ πλοῖον, ὅπερ μετὰ τοσοῦτου ἐδιαφέροντος ἀνέμενεν ὁ μέγας σατράπης; Μὴ θὰ τῷ ἔφερον εἰδήσεις ἐκ τῶν αὐλῶν τῆς Δύσεως; Μὴ ἀνέμενεν ἐκ τῆς Σταμπούλ φηρμάνιον, δι' οὗ τῷ παρεχωρεῖτο ὁλόκληρος ἡ Ἀφρικὴ καὶ αἱ πρὸς αὐτὴν συνεχόμεναι ἐπαρχίαι τῆς Ἀσίας; Ἡ μὴ ἀνέμενεν ἀγγελίας νικῶν ἐκ τῶν στόλων του καὶ τῶν στρατῶν του;

Μεγάλα τὰ κρίματα τοῦ Ἀλλάχ! Ὁ Μεχμέτ οὐδὲν ἄλλο ἐσκέπτετο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἢ τὸ πλοῖον, δι' οὗ τῷ ἐκομίζοντο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τὰ Οὐρὶ τοῦ Παρσείσου, αἱ ὠραιότεραι τῆς Γεωργίας κόραι. Καὶ τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἐδράδυνεν...

Εἶνε νύξ. Πλησίον τῆς Κύπρου παρκαυρθὲν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἔπλεον ἡδὴ πλησίον πρὸς τὰς αἰγυπτιακὰς ἀκτὰς ὠραῖον πλοῖον. Αἰφνης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πελάγους ἀνεφάνη ἕτερον μικρότερον. Ἡ μεταξὺ τῶν ἀπόστασις σμικρύνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Τέλος ἐκ τοῦ μικροτέρου ἀποσπᾶται λέμβος τις, πλησιάζει πρὸς τὸ ἕτερον, καὶ ὁ πλοίαρχος Χατζὴ Νικόλαος Μακρῆς μετὰ τριῶν ναυτῶν του εἰσπνῶσιν ἐνοπιοι. Τέσσαρες πυροβολισμοὶ ἀντηχοῦσι καὶ κραυγαὶ ἀκολουθοῦσιν ἀγωνίας, φόβου, ἀπερίγραπτοι.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου πλοίου εὐρίσκοντο ὀγδοήκοντα Ἀλβανοὶ ὑπὸ ἑνα χιλιάρχον. Ἄλλ' ἠγνόουν οὗτοι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐχθρῶν τῶν, ἠγνόουν ὅτι τέσσαρες μόνον ἦσαν οἱ Κάσιοι. Καὶ κρύπτονται ἄλλοι, καὶ ἄλλοι πίπτουσιν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ λοιποὶ ὀχυροῦνται εἰς τὴν πύραν τοῦ πλοίου. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πλοῖον τῶν Κασίων πλησιάζει, καὶ οἱ σύντροφοὶ τῶν ἀνέρχονται ἐπικουροὶ τοῦ ἀρχηγῶν τῶν. Μετὰ τινὰς πυροβολισμοῦς οἱ ἀπομείναντες ἐκ τῶν Ἀλβανῶν παραδίδονται. Ὁ χιλιάρχος μόνον ἀνδρείως ἀντιστάσει φονεύεται ὑπὸ τινος ναύτου, καὶ τὸ πλοῖον κυριεύεται.

Ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος ἐν τούτοις ὅστις εὕρισκετο ἐντὸς τοῦ πλοίου, δὲν ἦτο τὸ πολυτιμότερον τῶν Κασίων λάφυρον.

Ἐκ τῶν θαλάμων τοῦ πλοίου ἠκούοντο κατὰ τὴν ὥραν τῆς συμπλοκῆς γυναικεῖα κραυγὰ· οἱ ναῦται ἔσπευσαν, καὶ τί νὰ ἴδωσιν; Ἀγγελοὶ ἦσαν τὰ πλάσματα ἐκεῖνα τὰ γονυπετῇ καὶ παρακλοῦντα; Ἦσαν αἱ ἐπὶ τῇ Γεωργίαναι παρθένοι, ἀς μετὰ τόσῃς ἀγωνίας ἀνέμενεν ὁ σατράπης τῆς Αἰγύπτου, περικυκλούμεναι ὑπὸ ἰσχυρῶν θεραπεινίδων καὶ φυλασσόμεναι ὑπὸ γέροντος εὐνοῦχου.

Κρίνομεν περιττὸν νὰ προσθεσώμεν, ὅτι καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀν παρτείνετο ἡ ζωὴ τοῦ σατράπῃ, θ' ἀνέμενεν ἐπὶ οὗτος τὰς ὠραίαις τῆς Γεωργίας. Ὅτε ἔμαθε τὰ διατρέξαι τὰ ὀργὰ του δὲν εἶχεν ὄρα. Ὁρμήθη νὰ ἐκδικήσῃ, καὶ ἡ ἐκδίκησις τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ δὲν ἦτο μικρὸν πράγμα.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας στρατὸς καὶ στόλος περιεκύκλουν τὴν Κάσον. Ἐνόμζεν ὁ στόλαρχος, ὅτι καὶ τὸν βράχον ἐπὶ ἡδύνατο νὰ δέσῃ δι' ἀλύσεων καὶ νὰ τὸν φέρῃ πρὸ τοῦ κυρίου του. Τόσον εἶναι μικρὰ ἡ νήσος. Εὐτυχῶς δευτέρα ἀποτυχία ἔσπεψε τὴν ὀργὴν τοῦ δεσπότου τῆς Αἰγύπτου. Οἱ Κάσιοι ἦσαν ἀνδρείοι ἢ νῆσός των δυσάλωτος, στόλος δὲ καὶ στρατὸς ἠσυχασθῆσαν ν' ἀναχωρήσωσιν ἀπρακτοί.

Ἰδιαιτέρα διαταγὴ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ κινεῖ ἡδὴ τὸν ἐν Σούδα διαμένοντα ναύαρχον Χρυσὴν βένην κατὰ τῆς ἡρωϊκῆς νήσου. Τέσσαρ' ὀκτὼ πλοῖα τὴν κυκλοῦσι, καὶ χάλαζα σφαιρῶν ῥεε τοῦ βράχου, καὶ καταθραύει τοὺς προμαχώνας τῆς. Τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας διήρκεσεν ὁ πόλεμος. Αἱ ἐφοδοὶ διεδέχοντο ἀλλήλας καὶ ἐπὶ τοῦ πελάγους ἐπέπλεον λέμβοι συντετριμμένοι καὶ πτωματά...

Ἄλλ' ὁ Ἰουδας καὶ ὁ Εὐφράτης δὲν ἀπέμειναν ἀνευ συν-

τρόφων. Και η ηρωική Κάσος, έπεπρωτο να τις παρασχη
 ένα.

Ο προδότης Ζαχαρίας, εύρισκόμενος έν τη ναυαρχίδι.
 παρουσιάσθη πρὸς τον ναύαρχον και υπέβαλε τὰς προτάσεις
 του. Έγνώριζεν ούτος δύσβατον και κρημνώδες μονοπάτιον,
 έξ ου εύχερης ήτο η απόδρασις.

Ητο νύξ πάλιν* πολυάριθμοι λέμβοι έσπευδον πρὸς δυσμάς
 οδηγούμεναι αὐτοπροσώπως υπό του βέη. Οὐδέν ετάρασσε
 τήν σιγήν τῆς νυκτός. Αἱ λέμβοι έπλησίασαν πρὸς τήν
 ακτήν αλλά δέν ήδύναντο νά προσορμισθώσιν. Ένόμιζες
 ότι άγνωστος δύναμις απέδιωκε μακράν τον προδότην και
 τούς συν αὐτῷ. Τά νερά ήσαν άδαθῆ και αἱ λέμβοι δέν
 προὐχώρουν. Τότε ο ναύαρχος Χουσεϊν βέης πηδᾷ εἰς τὸ
 ὕδωρ και βυθίζεται μέχρι τῆς σφύρας· τὸ παράδειγμά του
 μιμούνται στρατιῶται και ναῦται, και ὁ τουρκικός ποὺς
 πατεῖ τέλος τὸ ἔδαφος τῆς Κάσου. Δύο ἡ τρεῖς σκοποὶ
 ἀνύποπτοι κατασφάζονται, οἱ δέ λοιποὶ σπεύδουσι ν
 ἀναγγεῖλωσι τήν άπαισίαν εἰδῆσιν εἰς τούς έν τοῖς προ-
 μαχόσιν...

Η 31 Μαΐου τοῦ 1824 ήτο ἡ άποφράς ἡμέρα τῆς Κά-
 σου. Κατά ταύτην μέγας ἀριθμός Κασίων και Κρητῶν έπλη-
 ρωσαν άφθονον τὸν φόρον τοῦ αἵματος εἰς τὸν Θεὸν τῆς έλευ-
 θερίας, ὃν δέν επέπρωτο έν τούτοις νά λατρεύσωσιν άκόμη!
 Διαρπαγὰς και βεβηλώσεις ναῶν, αἰχμαλωσίας και φό-
 νους και έμπρησμούς, έπέφερεν ὁ κατακλύσας τήν νήσον
 έχρικός χείμαρρος

Ότε δέ μετά τινας ἡμέρας κατεστραμμένην έγκατέλειπε
 τήν ήρωϊκὴν νήσον ὁ κατακτητής, και κατέπλεεν εἰς Αἴγυ-
 πτον κομίζων τὰ λαφυρὰς και τούς αἰχμαλώτους, μετά πό-

σης χαρᾶς θα έτριβε τὰς χεῖρας του ὁ μνηστικός Μεχμέτ
 Ἀλῆς, και πόσον εύάρεστον θα έθεώρει τήν νίκην εκείνην
 οὐχί τοῦ στολάρχου του αλλά τοῦ προδότη Ζαχαρία, δι'
 ἧς έξεδίκειτο τόσον θηριωδῶς τοὺς ἄρπαγας τῶν έπτὰ
 Γεωργιανῶν παρθένων!

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' έδωμάδα.

Ἀληθῶς ἡ παιδεία εἶναι εξαίρετος τοῦ λογικοῦ αἰσθησις
 τελειοποιούσα τὰς άλλας τοῦ ἀνθρώπου αἰσθήσεις και διδά-
 σκουσα δι εκείνο μόνον δύναται νά ὠφελήσῃ ἑκαστον, ὅπερ
 δέν βλάπτει τούς άλλους.

Ἀδαμάντιος Κοραῆς.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Γ. Π. Νεζερὸν. Ἡ έπιστολή ἡμῶν δέν σημειοῖ τήν ιδιό-
 τητά ὡς ἡν γράφετε. Ι. Ζ. Χίλσμπουργκ. Προτιμότερον
 θα ήτο δι' ἡμᾶς νά μᾶς πέμψητε τὰς διευθύνσεις τῶν πρὸς οὓς
 ἀναλαμβάνετε νά ἀποστέλλητε τὰ φύλλα έν Τεξάς, ὅπως τ'
 ἀποστέλλωμεν κατ' εὐθείαν. Έν τῷ μεταξύ ηὔξησαμεν τὸν ἀριθμὸν
 εύχαριστοῦντες έν πάσῃ περιπτώσει. Γρ. Χ. Ἀργος. Κ. Π. Τ.
 (...). Ἀπεστάλησαν Ι. Π. (...) Ἐγράψαμεν Β. Β. Έν τ' αὐθ
 Τα κείμενα τοῦ άρθρου εἶχομεν παραλαβῆ ἤδη εκ τῆς εξαίρετου
 Σάλπιγγος τῆς Κύπρου.

Πᾶν έγγραφο πρὸς τήν Ἑταιρείαν διευθύνεται:

Πρὸς τὸν κ. Ἰωάν. Μ. Δαυδέργην Γεν. Γραμματέα

τῆς Ἑταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀμύνης

Εἰς Ἀθήνας

Ο γνωστός εκ τῶν έν τῇ Διεθνεῖ
 εκθέσει τόσον εκτιμηθέντων καλλι-
 τεχνημάτων του χαρακτήρ

Π. ΚΕΛΑΤΔΗΣ

μετὰ διετεῖς σπουδὰς και άσκησιν
 ένεκατεστάθη ὀριστικῶς έν Ἀθήναις.

Ὁδ. Στ. δίου 23.

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΩΝ

Μ. Ι. ΕΡΓΙΝΟΥ

Περίβολος Βουλῆς (έναντι Φρουραρχείου)

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνω τήν τιμήν νά καταστήσω ὑμῖν
 γνωστὸν ότι ἀποχωρήσας τοῦ τέως συνεται-
 ρισμοῦ «Μπέμ και Ἐργίνος» ίδρυσα ἀπὸ
 1ης 7)βρίου ἴδιον Καλλιτεχνικὸν Λιθογρα-
 φεῖον έντός τοῦ Περιόλου τῆς Βουλῆς
 (έναντι ἀκριβῶς Φρουραρχείου).

Προμηθευθεὶς νέα Μηχανήματα νεωτάτου
 συστήματος και πάντα τὰ εἶδη πρὸς καταρ-
 τισμὸν Λιθογραφείου δυναμένου νά ανταπο-
 κριθῇ εἰς πάσας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς τέχ-
 νης, τολμῶ μετὰ θάρρους και πάλιν νά
 ἐπικαλεσθῶ τήν εὐγενή Σας ὑποστήριξιν
 εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὁποίας σᾶς ὑποσχομαι
 τελείως Εὐρωπαϊκὴν έργασίαν, ταχύτητα
 εκτελέσεως και τιμὰς εκτός παντὸς συνα-
 γωνισμοῦ

Καταρτίσας ἴδιον τμήμα λιθογράφημένων
 έπισκεπτηρίων εκτελῶ ταῦτα πρὸς 3 δραχ.
 μόνον τα 100 ἀντὶ τῆς καθιερωμένης τιμῆς
 τῶν δρ. 5.

ὁλως πρόθυμος

Μ. Ἐργίνος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται έντόκους
 καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια και
 εἰς χρυσόν, ήτοι εἰς φράγκα και λίρας στερ-
 λίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν
 ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις και οἱ
 τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς
 ὃ εγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' έ-
 πιταγῆς ὀψεως (bêcne) ἐπὶ τοῦ έξωτερι-
 κοῦ κατ' έκλογὴν τοῦ ὁμολογίουχου. Τὸ
 κεφάλαιον και οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν
 πληρώνονται έν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι
 και τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου έν τοῖς ὑπο-
 καταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1) 2	τοῖς ο)ο κατ' έτος δια κατ. 5 μην.
2	" " " " 1 έτους
2) 2	" " " " 2 έτων
3	" " " " 4 "
4	" " " " 5 "

Αἱ ὁμολογίαι τῶν έντόκων καταθέσεων
 εκδίδονται κατ' έκλογὴν τοῦ καταθέτου
 ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ

Ὁδὸς Μιχαήλ Νομικοῦ, ἀριστερά τοῦ
 Λυσιστρεῖου

Διευθυντής Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Νευρολόγος και Φρενολόγος

Κλίνει ἀπο 10 20 δραχμῶν δι' ἡμέραν

Ἀριθ. Τηλεφώνου 314

Κανονισμὸς και Π.ηροφ.ρίαι

Ὁδὸς Ζήνωνος, 16. — Ἀριθ. Τηλεφ. 200.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΧΑΤΖΗ-ΚΩΣΤΑ

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Τὸ μέγιστον τοῦτο τῶν έν Ἑλλάδι έργο-
 στασιῶν εἰς πῖπλων λειτουργεῖ υπό ενός
 ἤδη έτους μόνον δια λ)σμὸν τοῦ
 Ὁρφανοτροφείου τοῦ ὑπο τὴν διευ-
 θυνσιν τοῦ γ-ωστοῦ καλλιτέχνου κ. Α. Π. ο-
 λυχρόν η τοῦ έν Παρισίοις ἐπὶ μακράν
 εξασκηθέντος.

Πᾶσαν τήν ξυλείαν ὡς και άλλα διάφορα
 ἀντικείμενα χρήσιμα δι' ἐπιπλα τὸ κατά-
 στημα προμηθεύεται κατ' εὐθείαν
 εἰς Εὐρώπης και εἶναι πάντα εξαί-
 ρετικῆς ποιότητος.

Δύο εύρύταται αἰθούσαι εἶναι πλήρεις έ-
 τοίμων στερεωτάτων και καλλιτεχνικωτά-
 των ἐπιπλων, εκτελείται δέ και οἰαδήποτε
 παραγγελία μετ' ἰδιαίτους ἀκριβείας και
 τέχνης.

Αἱ τιμαὶ εἶναι ὠρισμέναι, τὸ δέ μικρόν
 κέρδος εἶναι ὑπὲρ τῶν ὀφρῶν.

Ἰδιαίτερον τμήμα (ἐπιπλοστρώσις τα-
 πεσαρίας) υπό ἀριστον τεχνίτην.

Πᾶς έχων ἀνάγκην ἐπιπλων ἀδικαί έαυ-
 τὸν εἶναι δέν επισκερθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο
 και φιλανθρωπικὸν κατὰστημα.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΩΝ

Ν. ΚΑΡΙΩΤΑΚΗ

Συνιστῶμεν διά τήν φιλοκαλίαν,
 στερεότητα και εὐθηνίαν τῆς έργασίας.

Ὁδὸς Χρυσόσπηλαιωτίσσης 5Α